

"NOWY ŚWIAT" — CONSOLIDATED OCTOBER 4-TH 1925 WITH THE "TELEGRAM CODZIENNY" — IS AN OUTSTANDING POLISH INFLUENCE IN THE TERRITORY IT DOMINATES.

Nowy Świat

THE POLISH MORNING WORLD

"NOWY ŚWIAT" — SKONSOLIDOWANY DNIA 4-GO PAZDZIERNIKA 1925 Z "TELEGRAMEM CODZIENNYM" JEST NAJPOWROTNIKSZYM CZYNNIKIEM W ŻYCIU POLSKIM NA WSCHODZIE.

No. 210. ROK XXIX. DAILY AND SUNDAY NEW YORK, CZWARTEK, 29 LIPCA, (THURSDAY, JULY 29), 1926 134 at New York Post Office, New York, N. Y. Entered as Second Class Matter, March 28th. CENA 3 CENTY.

SZPIEDZY NIEMIECCY ARESZTOWANI W POLSCE

Historyk polski słaui rewolucję majową

Szpiedzy działali w Polsce i we wszystkich państwach na wschód od Polski

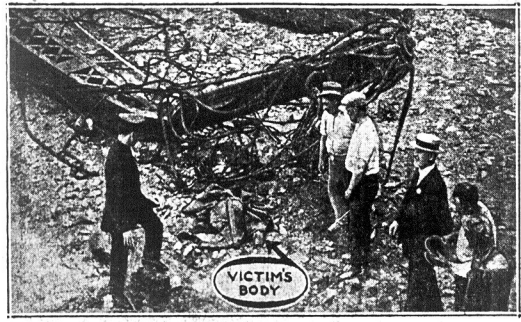
WYSTĄPIENIE MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO URATOWAŁO DEMOKRACJĘ W POLSCE

PROF. ASZKENAZY MA WYWIERAĆ OLBRYZI MY PŁYW NA LOSY POLSKI

WARSZAWA, 28 lipca. — „Nie dajcie światu zapomnieć — powiedział profesor, dociekający przyszłych losów Polski, — że Józef Piłsudski jest jedynym ezowielkiem, który ogłądał pięcy bolszewików, kiedy ustalawali dokonać podboju Europy, Piłsudski ucieleśnia w sobie wszystkie ideały Polski a wydatek rewolucji majowej wyszedł tylko na korzyść Polsce.

„W pierwszych latach naszego niepodległego bytu, byliśmy zajęci wojnami, podczas gdy nasi nieprzyjaciele pracowali nad podporuczenie naszych mniejszości narodowych. Mniejszości narodowe w Polsce nie są tylko dziełem Polski, ale i wersalskiego traktatu pokoju, a także Ł. Narodów.

„Jednym z największych zasług prof. Aszkenazy na wywieraniu olbrzymiego wpływu na losy Polski.

Antonio La Stella, robotnik budowlany, został zabity a pięciu innych odniosło ciężkie obrażenia ciała, w chwili, gdy kran ciężarowy używany przy budowie teatru Roxa zachwiał się w posadach i spadł na plac przepełniony robotnikami.

Groźba generalnego strajku na kolejach podziemnych w New Yorku

Pracownicy kolei podziemnej w Brooklynie gotowi wyjść na strajk sympatyczny — Termin strajku generalnego wyznaczony na sobotę rano

RZĄD POINCARE'GO OTRZYMUJE WOTUM ZAUFANIA

PARLAMENT 358 GŁOSAMI PRZECIWI 131 ZA TWIERDZIŁ PROGRAM

Dorobkiewiczowie wojenni będą zmuszeni zapłacić wielkie podatki

PARYŻ, 28 lipca. — Nowy rząd premiera Poincaré'go otrzymał wczoraj wotum zaufania dla swego programu pracy olbrzymią większością głosów, jakiej nie otrzymał żaden rząd od czasu wyboru obecnego parlamentu w maju 1924 roku.

Premier Poincaré dokonał istotnie niezwykłego czynu, jednocząc lewicę i prawicę francuską dla ratowania finansów państwa przed katastrofą. Działający rząd francuski jest jednym z najstarszych, jakie Francja miała w ostatnich kilkunastu latach i daje gwarancję, że plebiscyt sprawa finansów zostanie pomyślnie załatwiona. Posłowie lewicy głosowali za planem reorganizacji finansów

PAŃSTWA NADBAŁTYCKIE PRAGNĄ ZAWRZEĆ Z ROSJĄ PAKT BEZPIECZEŃSTWA

Bolszewicy odnozą się nieprzychylnie do projektowanego paktu — Konferencja państw Nadbałtyckich i Polski w przyszłym miesiącu

WARSZAWA, 28 lipca. — Między państwami nadbałtyckimi, Polską, Finlandią, Łotwą i Estonią zbiera się na konferencję następnego miesiąca prawdopodobnie w Rydze specjalnie dla starania się nad obopólnym paktem bezpieczeństwa z bolszewicką Rosją.

40 OSÓB CIĘŻKO RANNYCH W JAPONII

LONDYN, 28 lipca. — Korespondent londyński „Daily Mail” w Tokio, donosi, że 40 osób zostało ciężko pobitych podczas walki między uczestnikami zgromadzenia miejskiego i policją w miejscowości Tymura na wyspie Szikoku. Powodem zaburzenia był spór z powodu niezabawnej sprawy szkolnej. Gdy zgromadzenie mieszkańców napadło na radę miejską, 130 policjantów z dobytymi pałaszami zmuszonych było rozprzeżyć całe zgromadzenie zanim porządek został przywrócony.

53 wycieczkowiczów zostało rannych w Coney Island

Poręcz deptaku łamie się pod naporem tysięcy wzdów — Wśród setek tysięcy ludzi powstała panika

CONY ISLAND, 28 lipca. — Przeszło pięćdziesiąt osób doznało ciężkich obrażeń wczoraj w nocy w Coney Island, gdy wielkie schody przy W. 15 ulicy prowadzące na chodnik zabudowany zamieszkały się pod gwałtownym natłokiem ludzi, pracujących przedostatkiem się bliżej poręczy chodnika promieniami dla obserwowania ognia sztucznych, puszczanych ponad wodą.

ŁUDNOŚĆ ŻYDOWSKA W EUROPIE PRZYMIERA GŁODEM

WARSZAWA, 28 lipca. — Położenie biednej ludności żydowskiej w Europie, a szczególnie w Polsce jest prawdopodobnie najgorsze od czasu zakończenia wojny światowej, jak stwierdza kapitan Fr. Connes z New Yorku, po przeprowadzeniu badań we wszystkich ośrodkach przemysłowych w Polsce.

Epidemia samobójstw zwykle nielazna wśród ludności żydowskiej doszła do zaskakującej wysokości, czego powodem jest powszechny brak żywności.

Zydi w większych ośrodkach przemysłowych są jedynymi, którzy nie otrzymują zapomogi przeznaczonej dla bezrobotnych.

W Białymstoku, gdzie na dwa dziesiątki fabryk, jedna jest w ruchu, żydowska ludność zajmująca się handlem znajduje się w najgorszym położeniu.

Kapitan Connes przygotowuje gorący apel do Żydów amerykańskich, aby popłynęli z pomocą swym współzawojcom w krajach europejskich.

NEW YORK, 28 lipca

Strajkujący motorniczy i zwrotniczy kolei podziemnej Interborough wydadł dzisiaj odważny wyjątek wszystkich pracowników tej kolei do wyjścia na generalny strajk w sobotę o godzinie 5-jej rano. Apel do strajku generalnego został wydany na skutek odmowy głównego zarządu kolei Interborough przyjąć strajkierów, pragnących powrócić na dawne stanowiska w pracy. Odmowa głównego zarządu kolei Interborough wywołała oburzenie wśród pracowników kolei podziemnej Brooklyn Manhattan Rapid Transit, którzy się oświadczyli z gotowością wyjścia na strajk sympatyczny.

Przedstawiciele kolei Interborough jednak nie sobie nie robią z pogroźki strajkierów, twierdząc, iż mają pod dostatkiem mistrzów, którym za pełnienie służby opróżnione przez strajkierów

Zderzenie aeroplanu z motocyklem

ELMIRA, 28 lipca. — Trzech mężczyzn doznało ciężkich obrażeń, gdy aeroplan latający zbyt nisko uderzył w motocykl. Lotnik Raymond Schner, lat 19 z Fairport doznał dotkliwych obrażeń, gdy aeroplan po zniżeniu się motocykla spadł i uderzył o ziemię. J. Buckbee, cyklista i jego brat George znajdujący w bocznym powozie również doznał poważnych obrażeń. Motocykl stał nieruchomo na drodze, gdy aeroplan ukazał się nagle nad drogą. Schner został zatrzymany do czasu przeprowadzenia śledztwa.

Polka znakomitą kapłaniczką

CHICAGO, 28 lipca. — Panna Marja Bartoska, jedyna dziewczyna ratownicza kapłaniczka w okolicy Chicago siedząca w swej lodzi kołyszącej się na falach jeziora Michigan usłyszała wołanie o pomoc. Panna Bartoska rzuciła się do wody i uratowała od pewnej śmierci Fred Altembacha, lat 16 z St. Louis, Mo. w chwili gdy po raz drugi zanurzał się pod wodę.

Niemcy lekceważą sobie oskarżenie Polski

WARSZAWA, 28 lipca. — We Lwowie i Warszawie dokonano aresztowania przeszło 40 szpiegów niemieckich, przeważnie studentów ukraińskich, służących w armii polskiej. Polskie władze wojskowe twierdzą, że aresztowani są członkami wielkiej sieci szpiegowskiej pokrywającej całą Polskę, mającej na celu wykradanie tajemnic wojskowych i wytworzenia grup spiskowców wśród niezadowolonych mniejszości narodowych.

Według faktów zebranych przez władze polskie, niemiecka sieć szpiegowska działa równocześnie w Litwie, Rosji, Rumunii i krajach Nadbałtyckich na obszarze żywotnych interesów zakreślonych przez imperialistycznych militarystów niemieckich.

BERLIN, 28 lipca. — Niemieckie ministerstwo finansów ogłosiło wiadomość otrzymaną z Polski o aresztowaniu 40 szpiegów ukraińskich, pozostających na żołdzie niemieckim jako „smieszni”.

„Niemcy nie potrzebują posiadać żadnej sieci szpiegowskiej, ponieważ zbyt dobrze wiemy, co się dzieje wewnątrz Polski” — powiedział jeden z urzędników niemieckiego ministerstwa spraw zagranicznych.

„Zdaniem naszym, to Polska przygotowuje się do jakiejś akcji przeciw jednemu ze swych sąsiadów i dla ukrycia swych zamiarów ogłasza wiadomości o wykryciu szeroko rozgałęzionej sieci szpiegów niemieckich w Polsce.”

SENATOROWI BORAH'OWI NIE UDAŁO SIĘ ZAKOŃCZYĆ STRAJKU TKACKIEGO

Konferencja z baronami tkackimi spełza na niczem — Przywódca strajkierów Weisbord aresztowany

WASHINGTON, 28 lipca. — Rokowania podjęte przez senatora Boraha dla zakończenia strajku nie dały żadnych rezultatów. Passalacqua baron tkaczy odmówił wzięcia dalszego udziału w rokowaniach, dopóki przywódca strajkierów Albert Weisbord nie zostanie oczyszczony od zarzutu komunizmu. Baroni tkaczy oświadczyli senatorowi Borahowi, iż mogą się układać jedynie z latymi przedstawicielami robotników wybranych przez robotników z pośród robotników.

Albert Weisbord, przywódca strajkujących robotników tkackich został aresztowany wczoraj przed frontem głównej kwatery strajkierów w Passaic, pod zarzutem noszenia ukrytej broni.

Ostatnie Wiadomości

Samobójstwo bułgarskiego żołnierza

BELGRAD. — Bułgarski żołnierz, który został pochwycony przez żołnierzy serbskich na terytorium serbskim pobawił się życia przez wyszczerzenie się samobójstwem, gdy mu się udało zmniejszyć emblemy strzegących go żołnierzy.

Turyści amerykańscy wyjeżdżają na Kubę

WASHINGTON. — Setki amerykańskich turystów, którzy nośli się z myślą wyjazdu do Paryża, zmieniły swie zdanie z powodu ostatnich anti-amerykańskich demonstracji i wyjeżdżają na Kubę.

Król serbski dostaje podwyżkę pensji

BELGRAD. — Król serbski Aleksander, jest jednym z najwyższych opłacanych monarchów europejskich, otrzymując 1,000,000 rocznie wynagrodzenia. Otrzymał on część pensji królewskiej przeznaczoną jest jednak na utrzymanie służby potrzebnej do utrzymania liczących państw królewskich, będących własnością państwa.

Król belgijski rządzi się razowym chlebem

BRUKSELA. — Król Albert i królowa Elżbieta jadą codziennie cztery chleb, spóźniali przez największych właścicieli we Flandrii. Przywrócenie spóźnienia rano chleba w Belgii oznaczałoby państwa 10,000,000 franków miesięcznie.

EXTRA!

KSIEŻA MEKSYKAŃCY W NIEBEZPIECZYSTWIE ODDAJĄ KOŚCIOŁY PARAFANOM

Oddanie kościołów parafanom ogłoszone przez rząd za nieprawne — Tylko rząd ma prawo zaopiekować się opuszczonymi przez księży kościołami i gmachami

MEKSYK MIASTO, 28 lipca. — Rząd meksykański wydał dzisiaj rozkaz, mocą którego meksykańskim księżom rzymskim nie będzie wolno zdawać opieki komitetom parafanialnym, gdy sami będą opuszczać kościoły w sobotę w nocy.

Rząd meksykański usadził swój rozkaz prawem posiadania kościoła rzymskiego, iż gmachy kościelne dotychczas były własnością organizacji kościelnej, w której ludzie świeccy nie mieli żadnego prawa i przekazywanie opieki nad gmachami kościelnymi, zrzeczenie jest istniejącym prawem kościelnym, potwierdzonym przez rząd.

Rząd republiki Meksyku zastrzega sobie wyłączne prawo do wszystkich kościelnych gmachów, opuszczonych dobrowolnie przez księży, jako jedyny uprawniony do przyjęcia opuszczonej własności.

(Dopóki księżom meksykańskim sprzyjał los i chronili ich przyzwile, nie chcieli słuchać o przyznaniu ludowi parafanialnemu jakiegokolwiek prawa do własności kościołów kościelnych. Kiedy zaś rząd pozbawił księży przyzwile, ci sami księża oddają parafanom kościoły na własność dłażego, że już nie mogą ogólnie w tych wyjątkach zabobnych parafan. — P. R.)

NASZYJNIK KRÓLOWEJ

POWIEŚĆ

ALEKSANDER DUMAS

(Ciąg dalszy)

Nie od rzeczy będzie dać poznać czytelnikom nową tę osobistość. Historia wyzwała już o nim zdanie swe; romansopisarz zaś, malujący mniej dokładnie, bo z oddalenia, główne rysy charakterystyczne, odnoszące do spraw publicznych, daje zato szczegóły, ułatwiające poznanie człowieka, jakim kto był nie tylko na arenie publicznej, lecz i w życiu prywatnym.

Pan de Calonne odznaczał się dobrą głową i wysokim wykształceniem.

Pochodził z pokolenia drugiej połowy wieku XVIII-go, z pokolenia nie zastanawiającego się nad przyszłością i, pomimo widma niebezpieczeństwa, wieszczących nad Francją, wesoło i nieopatrnie lecącego w przepaść.

Interes osobisty mieszał z pojęciem interesów ogółu i jak Ludwik XV wziął za dziewczynę: „Gdy nas nie stanie, niech się nawet śmiać zalali”. Dlatego to właśnie starał się jedynie, aby teraźniejszość była wygodną i przyjemną. Znal się wzmiankiem na sprawach państwa i był dworakiem skoczonym.

Ile było w tej epoce kobiet sławnych z rozumu, bogactwa i urody, wszystkim holdował na podobieństwo pszczoły, unoszącej się z upodobaniem ponad kwiatami, odznaczającami się słodyczą i aromatem.

Posiadał umiejętność prowadzenia rozmowy o wszystkim.

Był w stanie rozmawiać z d'Alambert'em, i Diderot'em, szczydzić z Voltaire'a i marzyć z Rousseau'em. Nakoniec czuł się tak pewnym swego, iż wysławał głośno popularność pana de Necker, chociaż minister ten rozumny i daleko widzący sprawozdanie o stanie finansów potrafił zwrócić uwagę Francuzów na niebezpieczeństwo, grożące krajowi.

Calonne sprawozdanie to skrytykował na wszystkich punktach i ośmiężył w oczach tych nawet, w których ono pierwotnie największą grozę wywoływało.

Król i królowa, ze strachem wymawiającego imię wielkiego statysty, przytykli pomalą do tego, że go wyszłaż minister młody, elegancki, wesoły, który odpowiadał na cyfry słowami:

— Naco się zda dowodzić, gdy się nie dowiesz nie potrafi?

Rzeczywiście pan de Necker wykazał jedynie, że nie jest w stanie nadal zawiadywać finansami.

Calonne objął je z gotowością, z nadzieją, że podola zadaniu; od pierwszej jednak chwili, można powiedzieć, że ugiął się pod brzemieniem.

Pan de Necker żądał reform; reformy te częściowo przeszarżowały ogół.

Nieznacznej mniejszości przyniosły one korzyści i to nieduże, większość zaś straciłaby na nich ogromnie. Gdy Necker pragnął słusznego zrównania podatków, gdy zamierzał opodatkować dobra szlacheckie i dochody duchowieństwa, wskazywał otwarcie, że wywoła to przewrót okrutny. Rozdawał tym sposobem naród i osłabiał już naprzód, kiedy właśnie potrzeba było skoncentrować siły dla przeprowadzenia zamierzonego ulepszeń.

Cel, do którego dążył Necker, zdawał się niepodobnym do urzeczywistnienia.

Mówić o poskromieniu nadużyć tym, którzy z nich ciągnęli korzyści, nie jest-że to wystawiać się na opór zarządy ze strony interesowanych? Czyż uprzędzamy nieprzyjaciela, o chwili, w której mamy zamiar uderzyć na jego forteczę?

Zrozumiał to Calonne i w tym wypadku okazał się rzetelnym patriotą, niż Genewczyk Necker.

Mówimy tu o faktach spełnionych, bo Calonne, zamiast oddalać katastrofę nieunikloną, przyspieszał jej wybuch.

Plan jego był śmiały, oburzający; chodziło o zrzućnięcie w przeciagu dwóch lat króla, szlachty, którzy mogliby wegetować jeszcze z jakie lat dziesiątek, a po bankructwie powiedzieć im:

— Teraz, panowie, zapłaćcie ludowi za wieki nędzy i niewoli, podzielić się dostatkami, jakli posiadacie jeszcze, bo lud głodny jest i pochłonie tych, którzy go dobrodziejnie nie zechcą nakarmić!

Jak się to stało, że król nie pojął następstwa planu takiego? Jak mógł on, który wciąkał się, czytając sprawozdanie Neckera, nie zdradzić, zrozumiały, do czego dążył nowy minister skarbu? Z tej nieopatrzności Ludwika XVI, posiadającego zmysł polityczny, powinien zdać rachunek potomności.

Można go było tłumaczyć jedynie brakiem siły do walki ze stanem zadawnionym.

Kto wpłynął na to, że król nie widział, a królowa, tak przewidująca i trafna w spotrzeniach swoich, okazała się również za-

ślępioną, jak jej małżonek, jeśli chodziło o postępowanie ministra? Historia, a więcej jeszcze romans, podadzą nam kilka szczegółów, nieodczynnych do zrozumienia tej sprawy.

Pan de Calonne wzeździł do gabinetu królowej.

Piękny, wyniosłe postawy i szlachetnych manier, potrafił on wywołać uśmiech na usta monarchini, a lży wyciskać z oczu kochankom swoim.

Pewny, że Marja-Antonina wzywa go z powodu nagłej potrzeby pieniężnej, stanął przed nią pogodny, z uśmiechem na ustach.

Wielu ministrów na miejscu jego przylęzłoby z czołem zmarszczonym, aby następnie przyzwolenie ich miało wielki urok.

Królowa z nadzwyczajną uprzejmością prosiła ministra, aby usiadł i rozmawiała laskawie o rzeczach nie niezachcanych.

— Czy mamy pieniądze, kochany panie de Calonne? — zapytała.

— Ależ, bez wątpienia, Najjaśniejsza Pani, mamy; mamy je zawsze.

— A to wbyornie się składa — ciągnęła królowa — pan jeden tylko potrafił odpowiedzieć w ten sposób na życzenia moje; jesteś nierównym ministrem skarbu.

— Jakiej sumy potrzebuje Wasza Królewska Mość? — rzekł Calonne.

— Powiedz mi pan naprzód, jakim cudem znalazłeś pieniądze tam, gdzie, jak pan Necker utrzymywał, niema ich wcale?

— Pan Necker miał słusność, Najjaśniejsza Pani, skarbu był pusty, nie mylił się; do tego stopnia jest to prawda, że w dniu objęcia przeze mnie ministerium, piętego grudnia 1783 roku (takie daty zostają w pamięci), odbierając skarbu publiczny, znalazłem w kasie dwa tylko worki, zawierające po tysiąc dwieście liwów. Nie było ani szelagów wjeję.

Królowa się uśmiechnęła.

— Otóż, Najjaśniejsza Pani, gdyby pan de Necker zamiast krzyżeć:

„Niema pieniędzy!” zabrał się do pożyczania, jak ja to uczyniłem: sto milionów pierwszego zarazu roku, a sto dwadzieścia drugiego; gdyby zapewnił nową pożyczkę, ośmiędziesiąt milionów, na rok trzeci, wtedy pan de Necker byłby prawdziwym ministrem skarbu. Pierwszy lepszy potrafił zawołać: „Niema pieniędzy w kasie”, ale nie każdy: „Są i będą zawsze!”

— Ja też tego panu winażowałam, panie Galonne. Powiedz mi tylko, jak popłacasz dług; w ten trudność cała?

— O! pani — odpowiedział Calonne z uśmiechem niezbadanym, — zaręczam, że się spłaci.

— Ufam panu zupełnie — rzekła królowa — lecz pomóżmy jeszcze o finansach; z panem stają się one zajmujące: pełne kołców i cierni dla innych, dla pana są drzewem owocodajnym.

Calonne się skłonił.

— Czy masz pan swój nowy pomysł jaki? — zapytała królowa — o! proszę, powiedz mnie pierwszej.

— Mam myśl, która urzeczywistniona napędzi dwadzieścia milionów do kieszeni Francuzów, a siedem milionów do kieszeni Najjaśniejszej Pani... przepraszam, do szkatuły Jego Królewskiej Mości.

— Błogosławione miliony; i tu, i tam ujrzą je z radością. Kiedyż i którydy przypłyną?

— Wasza Królewska Mość wie zapewne, że moneta złota nie posiada jednakiej wartości we wszystkich krajach europejskich?

— Wiem o tem. W Hiszpanji, naprzykład, złoto jest droższe, niż we Francji.

— Wasza Królewska Mość ma rację i rozmawiać z nią o finansach jest rozkoszą prawdziwą.

— Złoto w Hiszpanji warte jest od lat kilku osiemnaście uncji na grzywnie więcej, niż we Francji. Wynika z tego, że eksporty zarabiają na każdej grzywnie złota, wywiezionej z Francji, wartość czterestu uncji złota.

— To bardzo dużo! — rzekła królowa.

— Gdyby kapitałsi wiedzieli to, co ja wiem, za rok najdalej nie byłoby u nas ani jednego ludura w złoście.

— Chcesz pan zapobiec temu?

— Tak, pani; podniosę wartość złota na piętnastu grzywnach o cztery uncje i dam piętnastu procent zysku. Pomyjże Wasza Królewska Mość, że wtedy ani jeden ludur nie zostanie w ukryciu, gdy się rozgłosi, że właśnie ten procent otrzymają dostarczyciele złota. Po przetopieniu monety starej, bijąc nową z grzywny, wartującej obecnie trzydziestki ludurów, będziemy ich mieli trzydziestki dwa.

— Dobrodziejstwo w chwili obecnej i dobrodziejstwo w przyszłości! — zawołała królowa. — Pyszna myśl!

(Ciąg dalszy nastąpi).

Peter Hamill prezes komitetu piknikowego z Tammany Club był osobą na którą spoglądali oczy 10,000 rozbawionych daleki. Widnygo na w ścianie w chwili, gdy ma się pusić w podróz powietrzną na „aeroplanie” w Parku Stoopchass

JAK NAS PISZA?

Podnosząc, że nie glosa jak cje widzi-prawda czy się nam kto bilaj przyporządkować? Nie tam milicjoju podawał badany w wzmianki Federacji z 1925 i 1926 w tym samym z kaski odznaczenia kaski o Ameryce. Mily ludzi to byłoby ewent. Jednego warstwa w czasie, która w porównaniu z wytworami nabrawionymi przez autora „Kłopoty” z 1925, czurowy. W każdym razie niala jest wesele jak nas widzi i Polacy ostrzeżone przapadają historyczną.

Fontanna (Ciąg dalszy)

Maj barchysty pan—ponado, jak i czterej pozostali—był delegatem, piastował w mieście rodzinem urząd szeryfa, był więc naczelnikiem siły policyjnej, składającej się z jednej osiemgo, mianowicie z niego samego.

Ledwie pozostawiał na stacji w Chicago, sygnalo się jak z ula. Cicha, nerwowa biegająca — to ustawicznie, nigdy nie wstrzymujące się tętno życia wielkiego miasta, gdzie w każdej minucie przyjeżdża i wyjeżdża pociąg, gdzie ponad głowami przełatają w pedzie wagony miejskiej kolei, gdzie setki tysięcy ludzi, zda się bez wytchnienia pracować, krzaczają się i biegną.

Było właśnie południe. W centrum mrowie ludzkie zwiększyło się jeszcze ponad miarę. Przybyszy nieprzyrzeczyjony do trytmu ustawicznego spienienia nie idzie, lecz fala unosi go, mimo jego woli.

Piątka delegatów znalazłszy się na State Street straciła nieco fantazję i, nie wiedząc jak, znalazła się w rojnej Cafeterii, gdzie dopiero przy stoliku między odetchnęli i spojrzeli po sobie wymownie.

— Dokąd iść—jak tu wogóle iść?

— Trudno będzie—mruknął jeden.

— O tak... nasze miasto to zupełnie co innego.

Potem, zaczęli iść, a nasydlwysy pierwszy gład, spojrzeli na szeryfa.

— I co teraz?

— I co teraz—powtórzono. Zaległa cisza, ot głupia cisza, gdyż coś zrobić było trzeba.

Nagle do piątki zwrócił się jęzomość, który dotychczas spokojnie siedział przy sąsiednim stole.

— Panowie z daleka?

— Tak—z Mashakee.

— Za interesem?

— Tak.

— Jestem dyrektorem banku —chętnie poradzę panom, dokąd macie się udać, gdyż znam wasze piękne miasto i wiem, że mieszczą tam solidni ludzie.

— O... o... o... Byłem w Mashakee—o to miasto przysłać, a kupno gruntów pod budowę to złoty interes.

— O... o... o... Jęknęli delegaci, z których każdy miał grunta na sprzedaż.

I od słowa do słowa—dyktor dowiedział się, o co chodzi, a wtedy po chwili namysłu powiedział: — Sądzą, że kupowanie fontanny nie jest wskazane—bo w tak uroczym zakątku jak wasze miasto, mieście o tak obryzmiej przyszłości, nie fontanna winna zdość plac, będącym centrum życia, takich jak wygentlemańów, lecz wielki monumentalny pomnik sławnego jakiegoś Amerykanina, któryby

Brooklyn i okolica

SEDZIA I SENATOR PRZEMAWIAĆ BĘDĄ NA FARMIE SIEROCIŃCA

W niedzielę, dnia 1-go sierpnia na wycieczce Klubu Demokratycznego z Williamsburga na farmę Sierocińca Polskiego w Huntington przemówią do sebranych senator Carroll i sędzia Supreme Court.

Jest to najlżejsze świadectwem, że Polacy organizując się w kluby znaczący stanowią się z którą obcy muszą się liczyć.

Wrażenie jakie ci wysoy politycy brooklyński odniosł z niedzielnej wycieczki zaletę będzie jak licze obywatelstwo brooklyńskie zdoła się zgromadzić na niedzielnej wycieczce. A że przy tem każdy będzie miał sposobność zwiedzenia farmy sierocińca, komitet przebrzygotowania na tej podróży trzech tysięcy osób.

Kto ma własne auto niech przeczyta drogowcaż, imi racja jak najprędzej zgłaszać się po bilety na autobusy do Sokolmi pn. 128 Grand Street, bo o zamawianiu miejsca w niedzielę nie będzie wcale mowy.

Dwie osoby ranne podczas gaszenia pożaru

Samuel Seigel, zamieszkały pn. 634 Miller Ave. został poparzony dotkliwie w chwili gdy obaj starał się zgasić ogień jaki obaj jego sklep z narzędziami samochodowymi, mieszczący się pn. 720 Sutter Ave., Brooklyni, N. Y. Jeden strażak odniósł lekkie obrażenia ciała.

Seigela przewieziono w ambulansie do szpitala Kings County. Strażak Francis Smith, lat 35, skaleczył rękę odłamkiem szkła okiennego. Smith należy do drużyny strażackiej Nr. 107. Szkody są obliczone na \$8,000 do \$4,000.

Zielński ma zielono w głowie

Polciant James Martin z sądu Bridge Plaza zaareztował po ciałomiesiecznym pocięgu Stefana Zielńskiego oskarżonego o napad z zamiarem ciężkiego uszkodzenia ciała. „Zielński” zamieszkiwał we własnym domu pn. 297 Kent Ave.

W dniu 22-go czerwca podczas sprzeczki z paną Stanisławą Zukociką, Zielński uniósł się do tego stopnia, że oblał swoją przeciwniczkę: wzdriam gorącej wody.

Gdy na licze wzwania Zielńskiego nie stawili się do sądu sędzia wydał warrant w celu zaareztowania awanturującego jegomocia.

Gdy policjanci Martin i Duffern weszli do mieszkania Zielńskiego wzięli zamknął się w piąpłani zamierzając: radować się ucieczką przez okno. Policjanci wyłamali drzwi i przysłania Zielńskiego na trzecim piętrze budynku po zajęciu półgodzinnej walce. I. Dalsze badania wykazały, iż areztowany będzie również odpowiadać za wybiecie szwy w domu pn. 254 Wythe Ave.

DROGOWSKAZ

dla polskich automobilistów jadących na farmę Sierocińca Polskiego na Wycieczkę Polskiego Klubu Demokratycznego z Williamsburga jako się odbędzie w niedzielę, dnia 1-go sierpnia, 1926 roku.

Do Huntington najlepiej jechać drogą Jericho Turnpike, stamtąd wziąć Elwood Road i jechać trzy mile.

Farma znajduje się zaraz przy szkole publicznej „Elwood” i oznaczona będzie flagami polskimi i amerykańskimi.

POZYTECZNA USŁUGA

Który z wydanych dolarów przedstawia większą wartość?

To jest zdjęcie do pracowniów Brooklyn Edison Company, którzy dopomagają nam do osiągnięcia sukcesu.

Trójkąt obsługi

TRZY partie tworzący z każdego aktu obsługi klienta właściwie wykonanego—Wy, publiczność i nasza Kompania.

Zachowajmy to w pamięci w każdej obsłudze publiczności.

Brooklyn Edison Company

W. J. ...
Prezydent.

